

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1681/2022
24.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Данијеле Николић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Недељков, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства правде, Високи савет судства, Привредни суд у Пожаревцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ради накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 210/21 (2020) од 18.10.2021. године, у седници одржаној 24.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 210/21 (2020) од 18.10.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 210/21 (2020) од 18.10.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожаревцу Прр1 238/20 од 16.03.2021. године одбачена је тужба тужиље као неблаговремена.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 210/21 (2020) од 18.10.2021. године одбијена је жалба тужиље и првостепено решење потврђено.

Против правноснажног другостепеног решења тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. Закона о парничном поступку).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној.

Тужила у ревизији указује на погрешну примену Закона о заштити права на суђење у разумном року у погледу рокова за подношење тужбе, као и на погрешну примену одредаба Закона о парничном поступку и Закона о облигационим односима, али не и на законске разлоге из члана 404. став 1. ЗПП који би ревизију чинили изузетно дозвољеном.

Са изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којом је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Имајући у виду да је у овом случају побијаним другостепеним решењем одбијена жалба и потврђено првостепено решење којим је тужба одбачена као неблагоприятна, чиме је поступак правноснажно окончан у спору мале вредности (означена вредност предмета спора у овој парници је 248.613,26 динара), то ревизија тужиле није дозвољена, јер не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде (члан 420. став 2. ЗПП).

Из изнетих разлога, на основу члана 413. и члана 420. став 2. и 6. у вези са чланом 479. став 6. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић